

PARAULES DE VIDA

«T'enalteixo, Pare... perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos»

El dijous d'aquesta setmana que avui iniciem, un grup important de pelegrins convocats per la Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes, es posa en camí un any més. Aquest pelegrinatge té un motiu de particular importància: la celebració de l'any Jubilar que commemora el 150 aniversari de les aparicions de la Mare de Déu a Bernardette. De nou els ancians i els joves; els malalts i els seus familiars; els hospitalaris i hospitalàries podran renovar, als peus de la Mare de Déu de Lourdes, l'alegria d'una trobada que pacifica i ens dóna noves energies per viure.

Quan recordem l'experiència de Bernardette reconeixem l'acció gratuïta de Déu, que sempre ens sorprèn i que no té en compte el càlcul humà.

Una nena condicionada per dificultats socials, econòmiques i de salut. I tot i així, a ella, tan pobre i desvalguda, es mostra la Mare de Déu per recordar a tota l'Església que continua essent sempre la nostra Mare, que intercedeix per nosaltres i demana la nostra col·laboració perquè la seva intercessió abasti a tots els homes: «prega per nosaltres, pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort. Amén».

En aquest any Jubilar som cridats a deixar-nos il·luminar per aquest esdeveniment que no suposa una novetat en l'orde de la revelació cristiana, però sí una actualització de la presència maternal de la Mare de Déu en

la vida dels cristians. Als peus de la Creu Jesús ens l'entregà com a Mare. I aquesta entrega continua viva i permanent avui en l'Església. El santuari de Lourdes és un signe permanent d'aquesta proximitat que desperta la confiança del poble cristià, que suscita la invocació de la intercessió de la Mare de Déu en tot moment. D'aquí la importància de pelegrinar a Lourdes, com una forma de recordar-nos aquest pelegrinatge interior que cadascú està cridat a fer a la recerca de la salut, de la pau, de l'alegria que des del principi de la història del cristianisme ofereix a tots la Mare de Déu, perquè és Ella la Mare del Salvador i la nostra Mare.

Aquest any Jubilar, els qui no puguin pelegrinar a Lourdes han de tenir present que els recordarem davant la Mare de Déu. Per a ells i per als qui tenim la joia de viure uns dies en aquell santuari, demanem el do més gran, el que el Senyor va concedir a Bernardette: la fe dels humils, dels senzills, dels qui s'abandonen en mans d'Aquell que és Pare.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Festa de sant Joan Baptista, patró de la diòcesi de Lleida i de la parròquia ortodoxa romanesa

Dimarts 24 de juny se celebra la festa de sant Joan Baptista, patró de la diòcesi i festa patronal a la parròquia de Sant Joan de Lleida. A les 11.30 del matí, Missa solemne presidida pel rector Mn. Joan Mora. També la parròquia ortodoxa romanesa celebra en aquest dia la seva festa patronal amb la celebració litúrgica del naixement de sant Joan Baptista, a les 10 del matí al baixos de la parròquia de la Mare de Déu del Carme. També

les parròquies de l'Albagés, Els Torms, Benavent de Segrià, Aguiró, Sarroqueta i Castissent celebren aquest dia la festa del seu patró i titular.

La Paeria otorga al servei de colònies de vacances la Placa al Mèrit a la Solidaritat

El passat diumenge, en aquets mateix espai ens fèiem ressò del lliurament al col·legi Episcopal de la Placa de la Paeria al Mèrit Educatiu, en l'acte del prego de la Festa Major de Lleida. En aquesta ocasió ens fem també ressò de la concessió de la Placa al Mèrit a la Solidaritat al Servei de Colònies de Vacances, de la Fundació Verge Blanca, amb ocasió del seu 50 aniversari i que va recollir de mans de l'alcalde Àngel Ros el president de l'entitat Josep Fernández. Ha estat l'homenatge de la ciutat de Lleida a dues entitats d'Església, que amb el seu ideari cristià treballen per a l'educació i la formació en el lleure. Enhorabona!

El bisbe Salinas lliura a Júlia Farreny la Creu «Pro Ecclesia et Pontifice»

En un acte celebrat el 3 de juny al Palau Episcopal de Lleida, el bisbe Xavier Salinas, acompanyat pel vicari general i de Pastoral i altres càrrecs de la cúria diocesana, lliurà la Creu «Pro Ecclesia et Pontifice», concedida pel Papa Benet XVI a la lleidatana Júlia Farreny Martí.

L'acte s'inicià amb la lectura del document pontifici de concessió. Tot seguit Mn. Jaume Montaña justificà la distinció dient que era: «...un reconeixement al seu servei amb fidelitat de tota la vida a la missió de l'Església i alhora un reconeixement a la dignitat de la dona i la seva actuació en l'apostolat». Mn. Montaña definí la Júlia Farreny com «...un llibre obert, on podem llegir l'Evangelí dels pobres, que han estat sempre els seus preferits», esmentant Mans Unides, com l'entitat a la qual ha servit al llarg de la seva vida: «...sense descuidar els deures d'esposa i mare, conjuminant molt bé l'apostolat i la vida de família». Mn. Montaña recordà en la seva intervenció la Josefina Barreu, un altra gran cristiana, que amb la Júlia Farreny formaren un tàndem de voluntariat i entrega irrepentible. La presidenta de Mans Unides Pilar Menéndez, s'uní a aquestes paraules qualificant a la Júlia i també a la Josefina, com pioneres a Lleida d'aquesta entitat solidària.

En nom de la família parlà una de les seves filles, destacant de la seva mare

la bondat i l'entusiasme per les coses de l'Església, esmentant tots aquells moviments amb els que ha estat implicada en el seus 90 anys de vida, com Mans Unides, Cursets de Cristiandat, Enccontres i Equips de Matrimonis, entre altres: «...on ha treballat per uns ideals i unes creences, despertant als altres les ganes de fer i, a més a més, disfrutant amb tot el que feia».

El Sr. Bisbe qualifica de bona notícia l'homenatge a aquesta laica i com un reconeixement implícit a l'Església de Lleida: «...que avui més que mai ha de manifestar la seva comunió amb el Sant Pare», digué, referint-se al caràcter pontifici de la Creu.

Mons. Salinas lliurà a la Júlia la Creu i el diploma acreditatiu, enmig dels aplaudiments de quans volgueren acompanyar-la: els quatre fills, els nés i benés, familiars i amics i també molts mossens. La distinció amb la qual la Santa Seu ha reconegut aquesta lleidatana, fou instituída pel Papa Lleó XIII el juliol de 1888, en la celebració dels 50 anys de la seva ordenació sacerdotal i amb ella es pretén premiar i reconèixer als laics la seva «fidelitat a l'Església i el servei a la comunitat eclesial». Consisteix en una creu octogonal amb les imatges de sant Pere i sant Pau i el lema «Pro Ecclesia et Pontifice» i en l'anvers, l'escut pontifici, la tiara i les claus de sant Pere.

DIUMENGE XII DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguïu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell. Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs, que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meua causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal».

▶ Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, he d'aguantar els escarnis, / i abaixo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consideren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / el zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui us ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat; / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida». / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloïn en el cel i la terra, els mars i tot el que s'hi mou. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans: Per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots el homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic a la fosca, digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs, ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom que em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom que em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel».

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía el cuchicheo de la gente: pavor en torno; delatadlo, vamos a delatarlo. Mis amigos acechaban mi traspasé: a ver si se deja seducir, y lo abatiremos, lo cogemos y nos vengaremos de él. Pero el Señor está conmigo, como fuerte soldado; mis enemigos tropezarán y no podrán conmigo. Se avergonzarán de su fracaso con sonrojo eterno que no se olvidará. Señor de los ejércitos, que examinas al justo y sondeas lo íntimo del corazón, que yo vea la venganza que tomas de ellos, porque a ti encomendé mi causa.

Cantad al Señor, alabad al Señor, que libró la vida del pobre de manos de los impíos.»

▶ Salmo responsorial (68)

R. Que me escuche tu gran bondad, Señor.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre; / porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Dios mío, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos, / buscad al Señor, y vivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 5,12-15)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte pasó a todos los hombres, porque todos pecaron. Pero, aunque antes de la Ley había pecado en el mundo, el pecado no se imputaba porque no había Ley. A pesar de eso, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que había de venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por la transgresión de uno murieron todos, mucho más la gracia otorgada por Dios, el don de la gracia que correspondía a un solo hombre, Jesucristo, sobró para la multitud.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus apóstoles: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay cubierto que no llegue a descubrirse; nada hay escondido que no llegue a saberse. Lo que os digo de noche decidlo en pleno día, y lo que escuchéis al oído pregonadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No, temed al que puede destruir con el fuego alma y cuerpo. ¿No se venden un par de gorriones por unos cuartos? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo; no hay comparación entre vosotros y los gorriones.

Si uno se pone de mi parte ante los hombres, yo también me pondré de su parte ante mi Padre del cielo. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre del cielo.»

Crist mestre beneït.
Pintura de Fernando Gallego (1468-1507)

COMENTARI

Demandar el do d'una confiança fonda

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 2Re 17,5-8.13-15a. 18 / Sl 59 / Mt 7,1-5 □ **dimarts**: Is 49,1-6 / Sl 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66. 80 ■ **dimecres**: 2Re 22,8-13;23,1-3 / Sl 118 / Mt 7,15-20 ■ **dijous**: 2Re 24,8-17 / Sl 78 / Mt 7,21-29 ■ **divendres**: 2Re 25,1-12 / Sl 136 / Mt 8,1-4 ■ **dissabte**: Lm 2,2.10-14.18-19 / Sl 73 / Mt 8,5-17 ■ **diumenge** vinent, sant Pere i sant Pau (lit. hores: 1a setm.): Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8. 17-18 / Mt 16,13-19.

Jeremies, un home, un profeta perseguit. I perseguit pels seus, cosa més dolorosa encara. El profeta es lamenta a Déu. Llegim avui, a la primera lectura, una part de la darrera de les seves confessions. «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats». Tanmateix Jeremies sap que el Senyor el defensa, «el Senyor em fa costat». De fet, ja en el moment de cridar-lo, Déu mateix li havia anunciat tant les persecucions com que Ell seria qui l'alliberaria: «Lluitaran contra tu, però no et venceran, jo seré al teu costat per alliberar-te» (Jr 1,19).

En els versets que precedeixen els que llegim avui en l'evangeli, Jesús

anuncia persecucions als seus deixebles i conclou: «Però qui perseverarà fins a la fi, serà salvat» (Mt 10,22). El deixeble no hauria de témer els perseguidors. Perquè «no hi ha cap secret, res amagat, que no arribi a ser conegut». Qui és el subjecte d'aquest verb conèixer? És un passiu que amaga Déu al seu darrera. Qui coneixerà serà Déu. I quines són les coses amagades que Déu coneix? Ens cal retrocedir fins al sermó de la muntanya, al capítol 6 de l'evangeli de Mateu. L'almoïna feta en el secret és vista pel Pare i Ell la recompensarà. La pregària feta en el secret és coneguda pel Pare, i Ell la recompensarà.

I Jesús continua: «No tingueu por, valeu més que tots els ocells plegats». La nostra vida depèn del Pare. I el sentit d'aquesta vida passa per la relació amb Jesús, el fill, passa per confessar-lo, per reconèixer-lo, per ser-ne fets testimonis.

Pregar, fer almoïna, confessar el fill de Déu. Confiar tan sols en les nostres pròpies obres? Més aviat confiar en Ell que ens ha donat el seu fill, en Ell que ens ha cridat a ser fills seus, en Ell que per gràcia ha estès a tota la humanitat el do de la salvació que ens va merèixer Jesucrist.

Demandem el do d'aquesta confiança fonda?

Olga Nicolau

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Entre les persecucions del món i els consols de Déu

Els deixebles de Jesús en el món trobaran sempre tribulacions. Però el contrapunt —sempre en el procés d'instrucció dels deixebles— a les tribulacions són els consols de Déu, la pau de Crist.

Per això, quan Jesús envià els seus apòstols en missió, els digué: «No tingueu por». O millor, els ho repetí insistentment: «Per tant, no tingueu por de tots ells, perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber... I no tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern... Pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells us té comptats. Per tant, no tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells» (evangeli d'avui).

No tingueu por de les situacions límit, en les quals no queda altra opció que donar la vida a causa de la fe, o bé negar la fe per salvar la vida corporal en aquest món.

Evidentment, Jesús demana que els deixebles estiguem disposats a jugar-nos la vida per causa de l'Evangeli, que la por a morir no ens faci claudicar en l'opció per ell, perquè la vida autèntica és la que Déu dona en l'eternitat.

De persecucions, sempre en trobarem, ni que sigui sota la forma d'indiferència, de rebuig, d'acusació de rigorisme o d'idees superades. No és fàcil anar contra l'ambient dominant, més que més quan compta amb mitjans poderosos per imposar-se.

Enviats per Jesucrist com som, no podem tanmateix canviar el missatge alliberador que ens ha estat confiat per ell. I això pot suposar una sort semblant a la seva. Però el Regne de Déu bé mereix una confiança joiosa. I el Pare, en el seu amor entranyable, té cura de cadascun de nosaltres. Jesucrist mateix intercedeix a favor nostre.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Diferents, però no aïllats

Ens trobem en una època de renaixement d'identitats, però també en un temps de força dels fluxos globals i de la contemporaneïtat. Així doncs, resulta arriscat i perillós aïllar una identitat de les altres. Quan es produeix aquest aïllament, ens trobem davant un procés artificio, agressiu i perillós. Considerar-se sol, separat i enemic duu a aquella *puresa perillosa* de què parla Bernard-Henri Lévy.

La *puresa perillosa* ha estat l'origen de molts processos de separació i de conflicte; és la reivindicació clau de qualsevol fonamentalisme contra un món *brut* i contaminat, davant del qual un s'erigeix pur i ansiós de netejar. És una reivindicació ètnica, ideològica i racial que, mentre reclama la pròpia indica en l'altre l'amenaça contaminant. S'afirma la pròpia identitat *pura* amb la marginació o la destrucció de l'altre i amb la violència exercida contra ell. La *neteja ètnica* és el totalitarisme de la identitat.

Les identitats existeixen, resorgeixen, són necessàries per viure i són filles de la nostra història. Tal com deia Benet XV, el Papa de la Primera Guerra Mundial, «les nacions no moren». Ara bé, les identitats són cada vegada menys totalitzadores. Cada persona pot tenir diverses identitats de referència en diverses ocasions. En cadascú ja es produeix una convivència: «Avui, doncs, cadascú de nosaltres ja ha viscut dins d'ell mateix, potser en diferents graus, aquesta trobada de cultures: tots som mestissos», escriu Todorov. Les identitats nacionals o de grup no es poden aïllar, aquestes identitats no tan sols no són *pures*, sinó que també es desenvolupen en un teixit d'intercanvi o de connexions amb altres identitats. Els europeus, que han lluitat entre si dramàticament durant segles, han descobert que són similars, que tenen interessos generals compartits, que tenen moltes coses en comú. El cristianisme, des del seu origen, insisteix en la comunitat de fe que integra les identitats en el destí del *poble de Déu*: ja no hi ha jueus, no hi ha grecs, no hi ha bàrbars, tots són una única cosa en la fe cristiana (Pau de Tars).

Andrea Riccardi
(*Conviure*. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

22. ✠ Diumenge XII durant l'any. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus 355 - Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. Dilluns. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. Dimarts. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. Dimecres. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. Dijous. Sant Pelai o Pelagí, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a

Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.; sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.

27. Divendres. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat; sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. Dissabte. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

PENSAR EN LOS HIJOS

Separaciones cortas y divorcios rápidos

El Gobierno español ha agilizado los trámites del divorcio, permitiendo el acceso directo a éste sin el trámite de la separación, de tal manera que puede obtenerse el divorcio en dos meses cuando haya sido acordado por los cónyuges, y en seis meses cuando sea contencioso; es decir, cuando no se ponen de acuerdo. Se aceleran, pues, los tiempos del divorcio.

¿Será una buena medida para todos los separados? ¿Tendrán suficiente tiempo para reflexionar los ex cónyuges? ¿Realmente se evitarán los casos de violencia, como dice el Ministerio de Justicia? Son muchos los interrogantes ante esta propuesta de divorcio rápido.

Hay voces —como la de Eduardo Hertfelder, presidente del Instituto de Política Familiar (IPF)— que opinan que esta medida supone un retroceso en las políticas de ayuda a la superación de las crisis matrimoniales, ya que es una decisión de potenciar la ruptura matrimonial, en vez de disminuirla.

Además —según comenta Hertfelder—, va en contra de las recomendaciones que, durante años, lleva realizando el Consejo de Europa, que, ante el incremento de las rupturas matrimoniales, insta la puesta en marcha de medidas preventivas que reduzcan y no potencien la ruptura (como sería el caso de la atención de psicólogos, psiquiatras, mediadores familiares, terapeutas familiares, centros de orientación, etc.).

No hay que hacer oídos sordos a la seria advertencia que hace unos pocos años lanzaba el veterano sociólogo Amando de Miguel: «La convivencia de pareja es hoy más inestable de lo que socialmente sería recomendable».

Dr. Paulino Castells
(*Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo*. Ed. Espasa-Calpe, 2004)

ENTREVISTA

JUANJO FERNÁNDEZ

Pregària familiar

A bans de sortir de casa cada matí per anar a l'escola, amb els nens, sembla difícil trobar un moment per a la pregària. No obstant això, en Juanjo Fernández i la seva família ho han aconseguit. A la porta de casa seva, cada matí, hi ha penjada la pregària que fan abans de sortir, elaborada la nit abans per ell. Arran d'aquesta experiència va escriure *La pregària de la porta* (Ed. Claret), un llibre amb 55 pregàries per fer en família amb nens i nenes fins a 11 anys, i un munt d'idees, textos, dibuixos i recursos —escrits al llibre i en un CD adjunt—, que animen a escriure i inventar-ne moltes altres. A més, l'autor, que és professor, catequista i pertany al departament pedagògic de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, explica la seva experiència de pregària en família, que pot servir d'ajut i animar famílies, catequistes i monitors.

Preguem poc en família?

Doncs sí, i és curiós; perquè durant els primers mesos de vida volem participar i assistir a totes les *primeres vegades* dels nostres fills: el primer somriure, les primeres passes, el primer *papa* i *mama*... però després ens fa com mandra el primer *Qui és Déu? Com es parla amb Ell?* Doncs bé, que no ens faci mandra! Visca la primera pregària en família! I la segona! I la tercera! I totes les que vinguin després!

Com neix el llibre?

El llibre neix perquè després d'un Casal d'Estiu a l'Escola del Clot, on els nostres fills feien una petita pregària cada dia, vam voler continuar l'experiència durant el curs. I entre la porta de la nevera —amb els imants, i els fulls de la pizzeria...— i la de casa, vam triar la de casa, per dins, per penjar-hi una senzilla pregària cada dia, i fer-la junts abans de sortir de casa al matí.

Quines pregàries podem trobar?

En el llibre hi ha pregàries per la pau, amb la natura, amb el cos, amb el que anem aprenent, amb l'Antic Testament, amb Jesús... Per a la pregària en família crec que el més important és procurar que la pregària tingui a veure amb el que viuen els nostres fills, i dedicar un temps en exclusiva a Déu. Nosaltres ho fem a la porta, per sortir de casa de la mà de Nostre Senyor!

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

250è aniversari de l'església d'Alcanó.—Diumenge 22 de juny, 12 del migdia, Eucaristia commemorativa del 250è aniversari de la Consagració de l'església parroquial de Sant Pere Apòstol d'Alcanó.

Hora de Pregària de la UNER.—Diumenge 22 de juny, 6 tarda, a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida. Hora de Pregària organitzada per al Unió Eucarística Reparadora (UNER), dirigida pel consiliari Mn. Josep Martí.

Eucaristia de la festa de sant Josepmaria Escrivà.—Dijous 26, 8 tarda a la Catedral de Lleida, Eucaristia de la festa de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, organitzada per la prelatua de l'Opus Dei.

Trobada de delegats de Pastoral Juvenil de Catalunya.—Del 27 al 29 de juny, a l'Acadèmia Mariana de Lleida. Trobada de delegats diocesans de Pastoral Juvenil de Catalunya, organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Pastoral Juvenil.

XXIII Pelegrinatge a Lourdes.—Dissabte 28 de juny, 6.15 del matí sortida des del Camp d'Esports del Pelegrinatge amb malalts a Lourdes, organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del bisbat de Lleida i que tindrà lloc fins l'1 de juliol, presidit pel bisbe Xavier Salinas.

Trobada de diaques.—Dissabte 28 de juny, Trobada de Formació i de final de curs, dels diaques de la diòcesi amb el director del secretariat Mn. Jaume Montaña.

Trobada de joves a Lourdes i estada a Taizé.—La Delegació de Joves de Lleida convidava a la Trobada Internacional de Joves a Lourdes de 14 al 20 de juliol, coincidint amb la JMJ a Sydney i el Jubileu de Lourdes. I a l'agost, estada a Taizé. Informació i inscripcions: Delegació de Joves de Lleida, c/ Acadèmia, 17; telèfon 973 26 00 51 o www.pasjovelleida.org.

61 Romeria a Montserrat.—Del 7 al 14 de juliol, organitzada per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida. Informació i inscripcions: tel. 973 270 338. Diumenge 13, Diada de la Confraria de Lleida a Montserrat, Romeria d'una jornada. Informació i inscripcions: tel. 973 222 577.

Aplecs d'estiu dels carmelites de Lleida.—El santuari-parroquia de Santa Teresina de Lleida, organitza els aplecs d'estiu a la residència dels carmelites de Palafrugell (Girona). Torns: del 24 al 31 de juliol, de l'1 al 8 i del 16 al 23 d'agost. Informacions i inscripcions al tel. 973 268 038.

Colònies familiars.—Organitzades per la delegació de Família i Vida i Fundació Verge Blanca. Tindran lloc a la Colònia Montsant de Vilaller, del 13 al 17 d'agost, amb l'acompanyament del P. Joan Pujol. Informació i inscripcions: Delegació de Família i Vida, Blondel 11, 2n, telèfon 973 263 824.

Obertura de la Cova del P. Palau.—Tots els diumenges fins al mes d'octubre, de les 4 a les 7 de la tarda, les Carmelites Missioneres Teresianes obren la Cova del P. Francesc Palau a Aitona. Informació: tel. 973 794 883.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Festa de sant Pere Nolasc, IX Jornada de Pastoral Penitenciarà i Confirmacions a la Mercè

La parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels Pares Mercedaris de Lleida, va ser notícia la primera setmana de maig, amb motiu de la celebració de la festa de sant Pere Nolasc, fundador de l'ordre Mercedària i molt especialment de la comunitat mercedària lleidatana. El dia 1 s'inicià el Triduu de preparació a la festa. El 3 de maig es féu la IX Jornada Diocesana de Pastoral Penitenciarà, coordinada pel P. Joaquim Pina, amb quaranta-dos assistents, entre religiosos i voluntaris de la presó. En la jornada va intervenir el director de l'IREL Mn. Ramon Prat, amb la ponència «La Pastoral Penitenciarà en la missió de l'Església Diocesana» i Carme Cabezudo amb «Intervenció amb la població penitenciarà estrangera». El mateix dia tingué lloc la celebració de la Santa Unció als 90 residents de la Llar de Sant Josep i a les 8 de la tarda la Confraria de la Mercè va celebrar l'Eucaristia amb recepció de nous confreres i sopar de germanor. El matí del diumenge de l'Ascensió i festa de sant Pere Nolasc, el bisbe Xavier Salinas va confirmar a un grup de vint-i-set joves dels grups juvenils de la Mercè i per la tarda tingué lloc la cloenda del Mes de Maria, amb la representació de l'aparició de la Verge de la Mercè a sant Pere Nolasc, dirigida pel rector el P. Joaquim Millán per cloure amb l'Eucaristia en honor del fundador i patró, on es cantà l'himne a sant Pere Nolasc. La seva imatge fou col·locada en el presbiteri de l'església mercedària per rebre la veneració dels fidels.

Noces d'Or i festa de la Mare de Déu de Carrassumada

Torres de Segre ha celebrat darrerament diversos actes que han tingut com a centre l'ermita de la seva patrona la Mare de Déu de Carrassumada. Un d'ells fou la celebració de les Noces d'Or de 26 matrimonis de 12 pobles: Aitona, Alcarràs,

Albatàrrec, Llardecans, Montoliu, Aspa, Soses, Maials, Seròs, Alfés, Sarroca i Torres de Segre. La celebració de l'Eucaristia presidida pel rector Mn. Xavier Batiste fou el moment central de la festa de les Noces. Tanmateix el 10 de maig tingué lloc la festa de l'ermita amb la pujada en processó amb la imatge de la Mare de Déu de Carrassumada fins al santuari, on tingué lloc la celebració de l'Eucaristia, que va cloure com és tradició amb el cant dels Goig a sant Guardià.

Ivars de Noguera recupera l'ermita de Sant Sebastià

El bisbe de Lleida Xavier Salinas va beneir recentment la nova ermita que Ivars de Noguera ha recuperat, dedicada a sant Sebastià, reconstruïda sobre els fonaments de l'antiga ermita del segle XVIII. El nostre *Full* s'ha volgut fer ressò d'aquest esdeveniment eclesial prou important per a la parròquia d'Ivars com per tot l'arxiprestat i comarca. A la Missa inaugural, concelebrada pel rector Mn. Màxim Buil i el secretari general del bisbat Mn. Daniel Gómez, s'hi van aplegar un bon nombre de veïns d'Ivars i també d'altres vinguts d'Alfarràs i pobles veïns. Al finalitzar la celebració es donà a venerar la relíquia de sant Sebastià, mentre es cantaren els populars Goigs. Els treballs de reconstrucció de l'ermita han estat sufragats per l'Ajuntament d'Ivars amb 18.000 €, la Diputació amb 33.000 i les aportacions dels veïns i fidels de la parròquia d'Ivars encapçalats pel seu rector, que amb tanta il·lusió han fet possible la recuperació de l'ermita de Sant Sebastià, on en l'interior es venera la imatge del màrtir i en l'exterior, una gran creu de ferro presideix el perfil de l'ermita.

Nomenaments de nous rectors a deu pobles del bisbat de Lleida

El bisbe administrador apostòlic de Lleida Mons. Xavier Salinas, ha nomenat nous rectors a deu pobles del bisbat de Lleida.

Mn. Carles Sanmartín Sisó, rector de les Borges Blanques i la Floresta.

Mn. Jaume Pons Bosch, rector d'Almenar.

Mn. Joan Bisart Àlava, rector d'Alfarràs, Andaní i Ivars de Noguera.

Mn. Màxim Buil Salinas, adscrit a Alfarràs, Andaní i Ivars de Noguera.

Mn. Robert Louan Gogbeu, rector de Castellans i l'Albagés.

Mn. Manel Mercadé Melé, rector de Sudanel i Montoliu.

El bisbe Salinas presenta al Consell Presbiteral el nou catecisme «Jesús es el Señor»

La Casa d'Espiritualitat va acollir el 27 de maig la reunió del Consell Presbiteral, on s'acordà l'establiment d'un percentatge del 3% dels ingressos totals de les parròquies com a contribució al Fons Diocesà per a la conservació del patrimoni de la Diòcesi.

El Consell abordà també una proposta del Voluntariat Vicencià de la parròquia de Sant Andreu de Lleida, per tal de proveir la campanya d'estiu de temporers i immigrants, donat que la Unió Europea i les Administracions han retallat els ajuts d'altres anys. S'acordà que la Vicaria de Pastoral i l'Arxiprest de «Seu Vella» s'encarreguin de coordinar amb el Voluntariat Vicencià, la forma de recaptar aquestes ajudes i col·laboracions.

El Consell féu també una nova reflexió sobre les Unitats Pastorals, mirant d'arribar a algunes accions concretes. El vicari de Pastoral Mn. Josep A. Jové, exposà les línies pastorals actuals de la

parròquia des de la perspectiva de l'eclesiologia de comunió del Vaticà II, donant una sèrie de principis orientadors: creació de comunitats amb caliu frater, comunitats d'iniciació, en estat de missió, amb corresponsabilitat i necessitat d'un canvi de mentalitat per fer front als reptes evangelitzadors

d'avui, etc. Els consellers acordaren dur a terme aquestes propostes i optar per la formació d'agents de pastoral, responsabilitzar a alguns laics en tasques concretes i la realització d'un curs sobre «parròquia renovada», que oferirà la Vicaria de Pastoral. També es proposa una revisió i avaluació d'aquests anys d'unitats pastorals, així com una revisió de les estructures de la Pastoral Sectorial (Delegacions), per esbrinar si es corresponen a la realitat i demanda pastorals actualment existents. Finalment el Sr. Bisbe presentà al Consell el nou Catecisme de la Conferència Episcopal Espanyola «Jesús es el Señor», pensat per als nens i nenes que es preparen per a la primera comunió. Es tracta d'un document magisterial que presenta la fe de l'Església i que, evidentment, es pot aplicar amb diverses metodologies catequètiques. S'està preparant l'edició catalana, pels volts del nou curs pastoral.